

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1816/2024
11.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) и 2) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљене ББ, адвоката Гордане Бучевац Стефановић, браниоца окривљене ВВ, адвоката Гордане Бучевац Стефановић и браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К бр. 314/18 од 04.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 722/24 од 02.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљене ББ, адвоката Гордане Бучевац Стефановић, окривљене ВВ, адвоката Гордане Бучевац Стефановић и браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К бр. 314/18 од 04.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 722/24 од 02.09.2024. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К бр. 314/18 од 04.03.2024. године, оглашени су кривим окривљени ГГ, окривљени АА, окривљена ББ и окривљена ВВ, да су извршили продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. и 2. у вези члана 61. Кривичног законика, па су осуђени на казне затвора и то окривљени ГГ у трајању од 1 године и 2 месеца, окривљени АА на казну затвора у трајању од 1 године и 10 месеци, окривљена ББ у трајању од 1 године и 4 месеца и окривљена ВВ на казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца. Истом пресудом, окривљени су ослобођени од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 722/24 од 02.09.2024. године, одбијене су као неосноване жалба Јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, жалба окривљеног ГГ, жалба браниоца окривљеног ГГ, адвоката Невенке Савић, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, жалба окривљене ББ, жалба браниоца окривљене ББ, адвоката Гордане Бучевац Стефановић, жалба окривљене ВВ и жалба браниоца окривљене ВВ, адвоката Гордане Бучевац Стефановић, па је пресуда Основног суда у Обреновцу К бр. 314/18 од 04.03.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљене ББ и окривљене ВВ, адвокат Гордана Бучевац Стефановић, оба захтева због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са истим предлогом да Врховни суд усвоји као основане поднете захтеве за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијану другостепену пресуду преиначи, тако да окривљене ББ и ВВ ослободи од оптужбе или им евентуално изрекне блажу казну затвора у трајању краћем од 1 године коју да издрже у просторијама у којима станују;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Антонић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, другостепену пресуду укине и списе предмета врати на поновни поступак и одлучивање или да пресуду преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изнетих у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених ББ, ВВ и АА су неосновани у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у преосталом делу недозвољени и немају законом прописан садржај.

Браниоци окривљених у поднетим захтевима за заштиту законитости правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно указују да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ браниоци наводе записнике о саслушању окривљених сачињене у Полицијској станици Обреновац, дана 04.02.2013. године, уз образложење да се окривљени, критичном приликом на предметним записницима, нису изричито одрекли права да ангажују браниоца, већ им је наметнут бранилац по службеној дужности, те њихова изјава, иако је морала бити изричита, није унета у записник. Томе у прилог бранилац окривљеног АА наводи да су окривљени фактички обманути наметањем

браниоца по службеној дужности, како би њихови искази били законити јер других доказа није било у овом кривичном поступку.

Овакве наводе бранилаца окривљених Врховни суд је оценио као неосноване, а како су исти били предмет оцене другостепеног суда по изјављеним жалбама и о којима је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 10. пасус 2, страни 11. и страни 12. пасус 1. образложења пресуде, то исте овај суд прихвата и на њих упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Имајући у виду одлуку овог суда, а крећући се у оквиру правца и обима побијања изнетих у поднетим захтевима за заштиту законитости, одлука Врховног суда Кзз 574/23 од 20.06.2023. године на коју указује бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Антонић у захтеву, није од утицаја на другачију одлуку овога суда.

Браниоци окривљених у поднетим захтевима за заштиту законитости наводе да је у побијаним пресудама учињена повреда закона на тај начин што је изрека осуђујуће пресуде неразумљива и противречна сама себи услед непрецизног и прешироко опредељењеног времена у којем су окривљени наводно извршили кривично дело, а поред тога изреку чини неразумљивом и чињеница да нису наведене радње извршења које је предузимао сваки од окривљених, већ су сви оглашени кривим за целокупно кривично дело, а којим наводима указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Такође, бранилац окривљених ВВ и ББ указује да је побијаним пресудама учињена и повреда закона приликом изрицања кривичних санкција, с обзиром да су истима изречене најстрожије казне занемарујући протек времена од извршења кривичног дела и промењене околности од када је дело извршено, а којим наводима указује суштински на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости у овим деловима одбацио као недозвољене.

Даље у поднетим захтевима за заштиту законитости браниоца окривљене ББ и окривљене ВВ, адвокат Гордана Бучевац Стефановић указује се да је побијаним пресудама учињена повреда закона на тај начин што је ранијим пресудама из једног заједничког корпуса кривичних дела која су свим окривљенима стављена на терет и којима су већ правноснажно осуђени окривљени, па се ради о пресуђеној ствари, чиме суштински указује на учињену повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се у захтеву браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Означене повреде у поднетим захтевима представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека, међутим, како се у захтевима не појашњава којим правноснажним пресудама су окривљени раније оглашени кривим, нити у чему се ове повреде огледају, то су по оцени Врховног суда поднети захтеви у овим деловима без прописаног садржаја у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости како разлога за његово подношење,

тако и образложење у чему се повреда конкретно састоји, те су захтеви у овим деловима одбачени, јер немају законом прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу одредбе чл. 491. став 1. и 2. и 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић